

Over het algemeen probeer ik altijd het goede in dingen te zien, maar bij dit voorstel lukt me dat echt niet. Dat met name aan de onderkant van de markt iets moet gebeuren is helemaal duidelijk; wat er met bezorgers en dergelijke beroepen gebeurt is 100 jaar terug in de tijd en de manier waarop opdrachtgevers de arbeidswetgeving proberen te omzeilen stinkt daar van alle kanten.

Wat betreft de freelancers met een hoger tarief ligt het anders. Ik kan me voorstellen dat de overheid vanuit eigenbelang de ontwikkelingen in zorg en onderwijs ongewenst vindt. Een logische reactie als veel mensen uit loondienst wegvluchten zou zijn om loondienst aantrekkelijker proberen te maken. In plaats daarvan wordt een plan gemaakt dat, grof gezegd, deze mensen "terug hun kooi inschopt". De omgekeerde wereld.

Daarnaast blijft het probleem bestaan. Er is blijkbaar gewoon vraag naar flexibele arbeid en tevens wil een bepaalde groep zich gewoon niet vast aan een bepaalde werkgever binden. Dit voorstel heeft dus tot gevolg dat detacheerders de champagne ontkurkt hebben en allerlei midlanceconstructies aan het optuigen zijn waar ze voornamelijk zelf beter van worden. Het is zuur dat dit voorstel probeert veronderstelde voordelen bij individuele ondernemende burgers weg te halen. Maar het is nog veel zuurder die voordelen vervolgens zonder met de ogen te knippen weer door te schuiven naar detacheringsbureaus. Vooral dit aspect maakt dat ik het voorstel als erg onrechtvaardig ervaar. Als er al een wens is om inhuur die lijkt op inbedding etc onmogelijk te maken dan is dat helaas niet anders, maar dan zou dat ongeacht de vorm waarin moeten zijn en zou er net zo goed een streep door de detacheringsbranche moeten gaan.

Ook is er nog een praktische kant aan de hybridevariant van beoordeling per opdracht zoals het voorbeeld van de interimmanager. Het is belastingtechnisch niet goed mogelijk om materialen soms zakelijk en soms privé (als werknemer dus) te gebruiken. Dit in combinatie met langlopende zakelijke contracten zoals auto's en kantoren zorgt voor een administratieve bende.

En dit terwijl er op een simpele manier goede stappen te bedenken zijn

- Iedereen met inkomen uit arbeid wordt verplicht zich voor arbeidsongeschiktheid via het UWV te verzekeren. Nu kan dat wel vrijwillig en maar het mag vreemd genoeg alleen onder heel beperkte voorwaarden. Op die manier wordt de gewenste solidariteit bereikt. Eventueel bijverzekeren kan op vrijwillige basis via de nu al bestaande particuliere weg
- Het rechtsvermoeden van arbeidsrelatie bij een laag tarief lost de excessen aan de onderkant al op. Eventueel mag dat best nog wat hoger dan de genoemde 32,24
- De ondernemersaftrek wordt eventueel afgeschaft, maar het lijkt me dan wel een redelijk ruilmiddel dat deze discussie dan ook een keer ophoudt. Ik merk dat opdrachtgevers er nerveus van worden en ik vraag me af waarom ik als ondernemer omzetederving moet lijden omdat de overheid er nogal een bende van maakt. Net als er van mij verwacht wordt goed werk te leveren vind ik dat ik dat ook van de overheid mag verwachten.